

NEDELJA 21. maja
Feliks, Jelina
Sonce vzhide ob 4.29, zatone ob
19.35. Dolžina dneva 15.06. Luna
vzhide ob 7.19, zatone ob 23.59.

Jutri ponedeljek 22. maja
Helena, Boža

**SLOVENSKO
NARODNO
GLEDALIŠČE**
na Tržaška ozemlje

Danes 21. t. m. ob 16. uri
gostovanje v dvorani kina
v NABREZINI
z Molièrovo komedijo

„TARTUFFE“

Prošnja občinstvu. Uprava SNG priporoča staršem, da ne jemljejo s seboj v gledališče otrok pod desetim letom, razen pri mladinskih igrarh, ker motijo in zasenijo razgled na oder s pro-

stijm premikanjem po dvoru.
ni. Paziti moramo, da bo gle-
dališka vzgoja obistvina na-
predovala.

Uprava SNG

KINO

Hossetti, 15.40: «Blesteca nego-
vost». C. Wilde, M. O'Haru,
tehnikolor.

Excelsior, 15.00: «Zlati konjček».
B. Grable, tehnikolor.

Fenice, 15.00: «Ljubljena marš-
la», Larry Parks, Marguerite
Chaplin.

Filodrammatico, 14.30: «Cynthia».
E. Taylor.

Alabarda. 14.00: «Pustolovščina
Don Juan»; Errol Flynn.
Garibaldi. 14.00: «Gozdni pote-
puh»; Robert Mithum, Lorelei
Young.
Ideale. 14.30: «Cudežni človek»;
D. Kaye, V. Mayo.
Impero. 15.30: «Ponižana bogi-
nja»; Maria Felix, A. de Cor

doba,
Italia. 15.00: "Prva žena" (Rebe-
ka), Paolo Fontana.
Viale. 14.30: "Rdeća zarja na Bal-
kanu", G. Raimondo, M. Auger.
Vittorio Veneto. 14.00: "U-
mozi", Alida Valli, J. Cottin.
Adua. 14.00: "Zoro".
Armonia. 14.30: "Adam in Eva"
Macario.
Azzurro. 14.00: "Mornar Sinbad"
D. Fairbanks.
Belvedere. 14.00: "Alibaba in
razbojnikov", M. Montez.
Sv. Vid. 14.30: "Posebni nadzor"
Vanessa, R. Taylor.
Lido. 14.30: "Otok sirena", B.
Grable.
Off morju. 14.30: "Izdajalec"
John Ford, Mc Langlen, B.
Macconi. 14.30: "Bel var", B.

Massimo, 15.00: "Vedeževanje"
mazonka), Vera Rabston, Ge-
ge Breit.
Novo Cine, 14.30: "Zadnji nabob"
Oseon, 14.30: "Slepar", Jean
hin.
Radio, 14.00: "Jutri bodo milij-
O''Brien.
Savona, 14.00: "Pilot Joe", Se-
cer Tracy.
Venezia, "Tarzan in beli lovci"
Vittoria, 16.00: "Tudi krvo-
umrejo", Brian Donlevy, 20.
Ljudski vrh na prostem, 20.
"Diana prodaja
ley Temple.

BAMBICEVE SLIKE-RISBE KU
PUJEM. PONUDBE UPRAVI, CU
SV. FRANCISKA 20.

PRODAM obnovljeno dvon
stropno gospodsko vilo v Pul
razgledom na mesto ter dru
dvoetapratna hiša s trgovin

**Spalnice, kuhinje
ter drugo pohištvo**
*domačega pro-
izvoda dobite v*
Ulici Vasari št. 6

CENE UGODNE

URE NAJBOLJSIH ZNAMOSTNIH
VERIZICE, DARILA, POKLONILNIH
nizjih cenah pri ex NORD
- Ulica Roma 19, KUPUJTE
zlato, srebro in dragulje

BENIK

...TNA GRADBENA DELA. —
...JA, TRGOVINE, SPREJEMA
...POPRAVILA IN NACHTE
...UGODNE!
...ravi lista, Ul. sv. Franciška 20.

IUNG O
DRAVNIK
jeklu, zlatu, kavčuku
največja garancija.
od 12 in od 15 do 19
(slovenski)
43 - Vogal Ul. Carducci

DELAVNICA

IDEAL
T R S T
LICA DELLA TESA 5
žlebove, odločne
ira vodo in plin

naša žena u borbi in delu

Naši otroci, naša bodočnost

Kako naj tržaška delavska družina kaj nudi svojim otrokom

ZA PRAVICE naših otrok in našega naroda

Prisluhnili smo pripravam jugoslovanskih žena za ušesne matere in otrokom. Spremljamo jih v njihovih snovanjih in delu. Veselimo se z njimi zboravja in napredka njihovih otrok. Toda vse to nam se bolj odkriva naše gorje, srce se nam krči od bolečine in srce se sama stiska v pest.

Prav v teh dneh smo pricela razgovoru s tržaškimi ženskimi združenji. Naši otroci, naša bodočnost, naša prihodnost. Naši otroci, naša bodočnost, naša prihodnost. Naši otroci, naša bodočnost, naša prihodnost.

Tudi takrat se je pričelo s slovensko soljo. Njej so bili namenjeni prvi udarci. Pred solsko poslopje na Akvedutu so znesli solsko opremo, kataloge, knjige, zapiske, da bi izginilo to gnezdo sčavov iz središča mesta. Po tem so postopoma ukinili slovenske razpore, z enim samim mahom uničili naša prosvetna društva, zanježili skoraj popolnoma naš tisk. V njihovih rokah je bila oblast in moč. Spretno so jo porabljali zlasti proti nam Slovencem.

Po porazu, ki ga je italijanski imperializem utrpel v zadnji vojni, se je zaradi narodnoosvobodilne borbe jugoslovanskih narodov in tržaškega delovnega ljudstva marsikaj spremenilo. Njegove težnje pa so ostale prav take, kot so bile. Ker jih ne more uresničevati, tako kot jih je hotel uresničevati v dobi fašizma, je izbral daljšo pot. Njenih izhodnih točk je več, najpomembnejša med njimi pa je zopet slovenska sol, v kateri se vžiga in dorača naša mladina.

V Italiji se pripravljajo za novo počinjske kolonije. Morda štiri tedne, morda pa tudi več naj bi preživela tam, naj bi pozabljala svoj jezik in vsrkavala mrzino do njega. Tako naj bi se potem vrnila v Trst, kjer naj bi se vpisala v italijanske šole, kjer bi jo sčasoma postalo srce svojega slovenskega pokraja. V tem raznarodovalnem procesu bi postala nositeljica iskre imperikalizma. Silevali otrok v slovenskih solah pa bi se postopoma zmanjševalo in nekega lepega dne bi oblast ugotovila na svoje volje veselje, da se tiso nikomur več potrebuje.

To so tisti konci čisti raznarodovanja Slovencev, za uresničevanje katerih je italijanski imperializem navedel najdaljši v izmišljanju novih metod in trikov. Slovensko ljudstvo na Trzaskem ga do potankosti pozna v vseh njegovih odtidenkih in se mu bo danes z isto silo in zanosom uprlo, kot je upiralo vsa fašistična leta.

Vprašanja raznarodovanja naših otrok pa bo odprlo oči tudi marsikateri zapeljani mater, ki se ni utegnla razmisli, kaj je kominfornizem in »Delov in kaj je Slovenska demokratska zveza in »Demokracija. Vodstvo enih in drugih ni še našlo besede, s katero bi se izreklo proti temu raznarodovanju. Kominfornizem v svojem izdajstvu slovenskega moledujejo za slovenskim vzgojiteljem in mešanitalijansko-slovenskim kolonijah, čeprav dobro vedo, da bi tudi s tem ne bilo nicesar doseženo in da bi tudi to ne moglo zanježiti raznarodovanja. »Demokracija« previdno molči. Njen molk razumemo, samo če pomislimo, kako se je s kominfornizem znašla v tržaškem vprašanju in blatenju Jugoslavije na isti črti, in tako se s tihim pristankom znajde na isti črti v vprašanju kolonij v Italiji, ki je samo sestavni del prvih dveh vprašanj.

Dejanja govorijo, kdo brani pravice našega naroda na Trzaskem in z njimi vred vsega demokratičnega ljudstva pred imperializmom, kdo se bori proti izkoriščanju delavskih žuljev in njegovi agresiji in kdo jih zapravlja v korist imperializma.

Nase žene in matere sodijo politične voditelje po dejanjih. V kolikor se vse tega se ne drži, ker jih je kominfornizem ali pa lažna demokracija preslepila, jih bodo dejanja sama k temu prisilila. Težje zlogični se ne bo nobena izognila.

Trije otroški so oni dan vzbujali pozornost in sožitje vseh mimoidočih. In teh ni bilo malo, ker je bilo ravno popoldne. Vsi trije so se podili okrog mize velikega bora, na širokem pločniku Ulice Carducci v Trstu. Največji med njimi ni presegel mnogo nad pet let. Zaradi kratko ostriženih las, drobnih obrazov, umazanih lic, se ni moglo dognati, so ti trije fantki ali tri deklice.

Oblička, dolga do tal je zakrivala boso nožico, ki si jih majhne in drobne videl, ko je večer privzidil lahka krila. Gostje so jih napivali s sadnim sokom pa tudi s pivom. V razigranem razpoloženju so malečki peli in plesali. Okrog njih se je prav kmalu zbralo mnogo občinstva. Ta jim je stisnil v ročico bombonček, oni denar in tretji spet češnje, dokler se ni so neki gospo zamislili in jih je odvedla s seboj. »Esuli« (»Fiume«), je čisto ponovno mino svojih usov, »Poverini«: so ponavljali nekateri in se z neokusnimi, žaljivimi besedami znašali nad Jugoslavijo. Odsle sem tuči jaz in sem razmišljala o krivicih žaljivkah šovinističnih reakcij. Kako dobro bi bilo na rodni zemlji onim trem malečkom, četudi italijanske narodnosti, ljudska oblast ne pozna narodnega sovraštva, ona daje vsem enake pravice in enake dolžnosti v vsakem pogledu. Če bi tržaški kričali vedeli in videli, kako je v socialistični Jugoslaviji poskrbljeno za zaščito matere in otroka, bi se svojega nazadnjaštva sramovali zlasti zato, ker se ob vsaki priliki in povsod ponavljajo.

Svoje dolge roke je iztegnila tudi po tujem. Z laskavimi besedami izvajala k sebi se našo dečo in li pripravljala celo kolonije na zemlji raznarodovalne »matere patrije«. S tem hoče pokazati svojo veliko socialnost, a stremi le po naši krvi, zato hoče se mlada srca naših malečkov zastrupiti z mrzino in sovraštvom do lastnega naroda. Naše ljudstvo, ki je že občutilo fašistično socialnost, se je odločilo za hrabrejšo vabilu in odločno odgovorilo z »ena. Zakaj bi naša mladina hodila drugam, ko ima svojo domovino, katero je dolžna v prvi vrsti spoznavati? Prihodni teden bo v socialistični Jugoslaviji »Teden matere in otroka«, ki se bo vršil pod geslom: »Naši otroci, naša bodočnost«. Vse organizacije se bodo z večjo vnemo zavzele za oba, za otroka, ki mora biti zdrav, močan in lepo vzgojen in za mater, kateri je treba nuditi vse potrebno za časa nosečnosti in poroda in pri sodelovanju v izgradnji socializma, pomoč s tem, da otroka odda čez dan v jasli in čimve, kjer so deležni najlepše nege. V dečjih ustanovah, ki jih je Jugoslavija izgradila po osvoboditvi, je dovolj prostora tudi za one tri malečke in toliko drugih, ki se

z imenom »esuli« izgubljajo po tržaških ulicah in rastejo s sovrastvom v srce do jugoslovanske zemlje in njenega novega ljudstva, ki je največje zagotovilo zmagovite bodočnosti jugoslovanskih narodov.

S.

KER SE JE STARS RAZVADE TEŽKO OTRESTI, BI SE DALO SODITI, DA BO MLADI MOŽ, KO ODRASTE, STRA. STEN KADILEC DISECE SMOTKE ALI PA CELO PIPE

BORIS OREL

O STAREM SLOVENSKEM LJUDSKEM PLESU

Ljudski ples predstavlja v slovenski etnografski folklori znanost eno najmlajših panog, namreč v tem pogledu, da smo se zanj pričeli resneje zanimati in ga sistematično raziskovati prav za prav šele v predvojni letih. V mislih imam Maroltove narodoslovne študije: 1. Tri obredja iz Ziljske doline, 2. Tri obredja iz Bele Krajine (z razpravo B. Orela o »endustu«), predvsem pa razne folklorne festivale: Festival slovenske glasbe in slovenskih narodnih plesov l. 1934 v Ljubljani, Korosko-ziljski dan l. 1935 in Belokranjski dan l. 1936 v Ljubljani, festival narodnih plesov in običajev l. 1939 v Mariboru in l. 1940 v Metliki itd. Ti festivali so nam prikazali vrsto ljudskih plesov iz raznih slovenskih predelov ter ovrgli trditve, ki so bile med nami pogosto slišati, čes da Slovenci nimamo svojih izvirnih ljudskih plesov. Na teh festivalih smo se lahko prepričali, da poglavje ljudskih plesov v naši folklori le ni tako borno, kot se marsikomu zdi na prvi pogled. Kakor piše F. Marolt v lanskem Obzorniku, je Glasbeno-narodopisni inštitut v Ljubljani zapisal in zbral do okupacije okrog 250 slovenskih ljudskih plesov z melodijami. Po osvojitvi nadaljuje Glasbeno-narodopisni inštitut s svojim znanstveno-zbiralnim delom in lahko pričakujemo, da se bo število naših starih, danes vedel ali manj poznanih ljudskih plesov nevedno še povečalo.

Pri ljudskem plesu razlikujemo obliko, ritem, melodijo, naziv ter vsebinski smisel. V tem priložnostno in nepopolnem sestavku se želimo na kratko dotakniti nekaterih starih slovenskih ljudskih plesov in igar samo glede na njih vsebinski smisel in obliko.

Med prastare, preproste ljudske plesne oblike prištevamo predvsem razne obhode vzhodno-slovenskih Kurentov in pustnih oradev, ziljske Pierhite, belokranjske Zelenega Jurja in njegovih spremljevalcev v slovenskih ljudskih običajih. Podoba je res, kakor da so vsi ti več ali manj bučni odhodi brozlični, vendar je še danes marsikje v njih mnogo svojstvenega, ritma, mnogo goločnega poskoka ali slovesno-obrednega koraka.

Naša naslednja, a že višja razvojna ljudsko-plesna oblika je ples v krogu, to je kolo. Kadarko govimo o staroslovenskem kolu, ne smemo prezreti dolenskega vrta, ki je v marsičem zelo podoben meliščnemu obrednemu kolu. Začnjo zbledelo ostajino dolenskega vrta, ki utegne segati celo v predsoveljsko dobo na našem ozemlju, najdemo v nčnem božjepotnem obhodu na Zaplazu in na Zalogi gori pri Mokronogu na Dolenskem, kjer so pred leti odkrili keltsko grobišče. Romarji pod večer pred romarsko nedeljo vrtece igrali ali ravna. Vrtece, to je nekakšna romarska procesija, ki se snaperj pomika po mnogih ovinkih, kar jim načelnik kaže. Ta načelnik in mnogi ovinki so v božjepotnem vrtecu zelo važni. Tako načelnik spominja na belokranjske vojnarke ali na grške predplesače, ovinki pa na meliščnem kolu, Romarske obhode po navedi zaključijo s plesom.

Vrtecu je bil bržčas podoben davni slovenski ples »gvrtenica«, kolo, ki je danes popolnoma pozabljeno. Zadnje skromno izročilo o tem plesu je ohranjen v slovenski pripovedki o knezu Artulju, ki jo je zapisal pisatelj Josip Jurčič. Ta pripovedka se namreč začneja takole: »V starih časih je slalo na kraju sedanega Virja pri Stični veliko mesto. Tam kjer se danes danes dan stoji gaberje, je se sprehalja vrska gospoda. Ob gonilnih, ki leže tam in so sedaj prerasle s hrasti, je imela gospoda vrtece; napravljala jih je pa zato tako okroglo, da je plesala po travniku okoli njih stariški ples »gvrtenica«.

Pravo podobo dolenskega vrta pam dobro odkriva »melišče obredno kolo« (Bela Krajina). Značilni plesni liki meliškega kola, kakor tudi deloma vrta, so različni kačasti zavoji in odvoji, krogi, verige, kolo, krog, polž ter razni zavoji pa so stari magično-simbolni elementi, so prastari obredni elementi, ki jih zasledimo že v bronasti dobi in ki obnemivajmo v njih gibanje osnovne plesne »črte« moramo navsezadnje uvrstiti v skupino vseh teh starih plesov, ki smo o njih zgoraj govorili.

Mnogo bolj v plesno igro kot v prvi ples spada belokranjski »most«, ki ima svoje sorodnike skoraj povsod po svetu, med drugim pa se prav posebno v značni otroški igri »trden most«. V plesni igri »most« je osrednje važnost stvarna in osnovna po

doba mosta (vrata, predor, odprtina), v tesni zvezi s tem pa je nadvse pomembno glavno mostno dejanje: skoz it, skoz hoditi, skoz teči. Vsa ta dejanja so stara zdravilna sredstva, v posebni čarovna dejanja, s katerimi se je skušal davni preprosti človek ubraniti zlih duhov, rešiti se začaranosti in podobno. Lezenje skozi votle kamne, drevesna okna, precepe, votlo zemljo itd. je prestara ljudska čarovanja, ki so jo že v zgodnjem srednjem veku prekleli mnogi krščanski svetniki in duhovniki. In dalje: Rusi poznajo posebno igro »vrata«; dva igralca si podata roke in jih ovigneta kvitku. Skoz vrata gredo poljoz ostali igralci. Branilca vrta vprašata: »Kaj nam dajete?« Odgovor se glasi: »Majhnega otroka.« O tej igri domneva ruski narodoslovec Kagarov, da ima za svoje osnovno praznik inicijacije, t. j. obredno slavlje prehoda iz ene dobe v drugo, praznovanje zrelosti mladeničev in deklet, obred slovesne razslavitve otroka za odraslega. Potemtakem igralci v ruski igri »vrata« prikazujejo v resnici svoje lastno prerojenje v zrelega mladeniča ali fanta. V luči tako pojasnjene ruske igre »vrata« dobiva vsekakor belokranjska igra »most« svoj pravi smisel in pomen.

Razen »mosta«, meliškega in črpnolenskega kola pa je ohranila Bela Krajina še drugi plesov: »poljansko kolo«, ki so ga svoj čas plesali na vse velike praznike po večernicah, zlasti pa na svatbah, dalje »vinski kolo«, ki se igra o božiču, »gadeljsko kolo«, »bojansko kolo«, itd. »Obadva« kolo, vinskih in gadeljsko, označuje kasnejša razvojna stopnja obrednega kola, na kateri se je prvotni krog kola razbil v plesne skupine ali pare, ki pa še nadalje plešejo v krogu. Tu smo moramo uvrstiti »buzetsko kolo«, istrsko kolo »balun«, razne prekmurske plesne (šamjankas, »kalečkan«, »otok«, »stotarskan« itd.), beneško-slovenske »erzjančkov« ter med drugim končno korosko-ziljski »visoki rej«.

»Visoki rej« (=raj) se danes izvajajo v Ziljski dolini na Koroskem. Svoježe je bil rej povezan s kolektivnim obrednim snubljenjem pod lipo. Ob tej ugotovitvi pa se moramo zavdati da je obredno snubljenje sicer zelo star, a prav gotovo ne prvotni običaj. O prvotnem smislu ziljskega visokega reja pa lahko danes samo domnevamo, Matija Majar Ziljski, ki je v 19. stoletju župnikoval v Gorjah v Ziljski dolini, piše med drugim, da so za njegovih dni »rejal pod lipo« se v Kobaridu in na več krajih na Goriskem. Brez dvoma je visoki rej močno spremenil.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

»Visoki rej« (=raj) se danes izvajajo v Ziljski dolini na Koroskem. Svoježe je bil rej povezan s kolektivnim obrednim snubljenjem pod lipo. Ob tej ugotovitvi pa se moramo zavdati da je obredno snubljenje sicer zelo star, a prav gotovo ne prvotni običaj. O prvotnem smislu ziljskega visokega reja pa lahko danes samo domnevamo, Matija Majar Ziljski, ki je v 19. stoletju župnikoval v Gorjah v Ziljski dolini, piše med drugim, da so za njegovih dni »rejal pod lipo« se v Kobaridu in na več krajih na Goriskem. Brez dvoma je visoki rej močno spremenil.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

»Visoki rej« (=raj) se danes izvajajo v Ziljski dolini na Koroskem. Svoježe je bil rej povezan s kolektivnim obrednim snubljenjem pod lipo. Ob tej ugotovitvi pa se moramo zavdati da je obredno snubljenje sicer zelo star, a prav gotovo ne prvotni običaj. O prvotnem smislu ziljskega visokega reja pa lahko danes samo domnevamo, Matija Majar Ziljski, ki je v 19. stoletju župnikoval v Gorjah v Ziljski dolini, piše med drugim, da so za njegovih dni »rejal pod lipo« se v Kobaridu in na več krajih na Goriskem. Brez dvoma je visoki rej močno spremenil.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

Vse te poskočnice, razni potkanji plesi, pozneje pa potke in valčki, so seveda povzročili, da je stari ljudski ples vedno bolj izgubljal svojo prvotno podobo ter naposled postal le še ples posameznih parov, ki povsem pogreša davne skupnosti in povezanosti, zlasti pa starega praznovskega smisla.

«JUGOSLAVIJA»

OBJAVLJA CLANKE O POLITICNEM, GOSPODARSKEM IN KULTURNEM ŽIVLJENJU JUGOSLOVANSKIH NARODOV. JE ZELO PESTRO OBRAVLJENA S FOTOGRAFIJAMI, BARVNIMI REPRODUKCIJAMI, ORIGINALNI SLIKAMI IZHAJA STIKRIKAT NA LETO.

Izšla je zimski številka revije v angleščini, francosčini in srbohrvaščini. Ta številka je posvečena veliki razstavi srednjeveškega slikarstva in plastike, ki je bila odprta v Parizu, ter prinaša niz barvnih reprodukcij fresk in reprodukcije iz skulpture ter arhitekture srednjega veka. Uvodnik je napisal književnik Miroslav Krleža. Obenem objavlja revija članke o elektrifikaciji in o kulturni preteklosti ter sedanjosti Jugoslavije. — Naslednja številka revije bo izšla junija t. l. v angleščini, francosčini, nemščini in srbohrvaščini.

Cena jesenski številki je 5 sh (angleških šillingov). Cena zimski številki je 7 sh. Poština za eno številko: 3 sh. Poština za dve številki: 5 sh.

REVILJO

«JUGOSLAVIJA»

LAHKO DOBITE PRI DIREKCIJI

Jugoknjige, Maršala Tita 23, Beograd 11.

Prekrasni modeli ženski in moški čevlji

TRGOVINA

TREVISAN

Ulica Vasari 10

Oglejte si zalogo

Trst

Ul. Coronelli

Telefon 38-18

Olajšave pri plačilu

Krznarstva

Mermolja

NECCHI

NOVI MODEL

29 vezenje, krpanje, obvisanje

kenj, prišitke gumbov, čipke, čipke

okvira. Pouk za vezenje brezplačno

SIYALNI STROJI na industrijski

tok za čevljarje in krojače.

PROJAJA NADOMESTNIH DELOV - RADIOAPARATI najbolj

ših znamk

NA OBROKE

TRST, Ul. C. Battisti št. 12, tel. 65-33 TRZIC, na Korzu

Mizarji podjetniki kmetovalci!

Deske, smreke, kore, macesni, lesovi, trame, rezane plošče, turnir, parkete in drugo, tudi najugodnejše

CALEA

IRSI

viale Sannino 24

Tel. 0447

PLETILJA

izdeluje ženske oblike, jopice, ter otroške oblike po ugodnih cenah. Nastov na upravi lista

Ul. sv. Franciska 20-1.